

трашний гласъ му проговара : человекѣ, крый ты твои-те беззакони дѣла колко ти драго; затрупвай твой те злочинства сз що ти драго; стои, па глядай, тѣ щатъ макаръ кога было да дойдатъ на видило! — И залуду трѣсишъ дружба и забаки, части и весела; она пламень, кой-то е въ сердце-то ти, на секадѣ сз тебе иде, онаа искра адска и тамо та жеже. — Залуду са брещашъ, трѣгашъ и бранишъ, да са изъ овщи-атъ, вѣчно утвърждены-атъ поредакъ свѣтскій изземешъ, по кой-то само онока напредува, що е по себе добро; а сѣко зло ражда пропасть и погивель: нѣкожъ невидимъ силаъ та тегли заедно сз себе, па какво то тебе така и твои-те дѣла вѣзуба и приковка ги за тоа истый вѣчно утвърденый поредакъ светски. Изъ самы-те найтаніи твои грѣхове клѣе убійство и пропасть, пакъ ты не си въ сзстоаніе да предваришъ това зло. Ты бы самъ отъ себе бегалъ, само да можешъ, истина, ты еднако бегашъ отъ самъ себе. Ты си много неспокоенъ и това неспокойство ти аде животъ-атъ; но она вътрешный гласъ ти каже: человекѣ, Богъ е сѣкаде и на сѣкое мѣсто!

Залуду гонишъ истина-та, о ты завистливый клеветниче! залуду ти е сичка-та мъка около това, да покудишъ она вѣнецъ на награждѣ-тѣ кой-то увѣнчава правѣ-тѣ и чистѣ-тѣ заслугѣ. Сичко-то онока, кое-то сз твои-те уста калашъ и одумувашъ, самъ въ сердце-то си потайно одобравашъ, цѣнишъ. и почитувашъ. И ты щешъ да са скончишъ сз срамотѣ-тѣ, коа-то ще да ти падне на главѣ-тѣ.

Залуду гонишъ невиность-тѣ, ты свирѣлый мѣчителю, само да покроешъ свои-те собствены беззаконіа! Залуду жъ гонишъ и приводишъ лъжливы